

Groengordel Hilversumse Meent

Begin- en eindpunt Noordermeent/Bloemenmeent. De Hilversumse Meent is bereikbaar via de Franse Kampweg vanuit Bussum of 's-Graveland.

Duur en aard van de wandeling De rondwandeling betreft de hele groengordel. Het gedeelte rond de woonwijk is rolstoeltoegankelijk.

Duur ongeveer 1 ½ - 2 uur.

Inleiding

De woonwijk de Hilversumse Meent is gebouwd op grond, die ooit behoorde tot het grondgebied van de zogenaamde “Erfgooiers”. Dit waren boeren, die lid waren van een vereniging van Gooise boeren, die uit hoofde van het feit, dat zij al van vader op zoon hun vee op deze gebieden (meentgronden, vandaar de naam van de wijk) lieten weiden, meenden gemeenschappelijk eigenaar te zijn van deze woeste gronden. Deze bestonden uit stukken heide, grassen, riet en struikgewas, met hier en daar wat boompartijen.

In 1979 werd de laatste algemene ledenvergadering van de Erfgooiers gehouden in de Grote kerk te Naarden, dezelfde plaats waar in 1917 de eerste vergadering was gehouden. Daar werd besloten tot de definitieve opheffing van deze organisatie.

Zij zag zich genoodzaakt haar gronden te verkopen. Voor woningbouw aan gemeenten en voor behoud van natuurschoon van bossen en heiden aan het Goois Natuurreservaat (GNR).

Een van de voorwaarden, waaraan Hilversum moest voldoen om in de Hilversumse Meent woningen te mogen bouwen, was: zorgen, dat de woningen niet storend zouden zijn in het landschap, maar aan het oog onttrokken zouden worden door een groenstrook.

Daarom is de groengordel (“bufferzone”) ontworpen met grote waterpartijen, waar de bewoners van de nieuwe wijk van zouden kunnen genieten.

Nu maakt de groengordel deel uit van de overgang van de Utrechtse heuvelrug naar het Naardermeer, als “steppingstone” voor flora en fauna, net als de zanderij Cruysbergen aan de oostkant, het Laegieskamp aan de westkant, landgoed Bantam aan de zuidkant en de Bussumse villawijk het Spieghel dat doen.

Wandelroute

Heksenbezems komen veelal voor in berkenbomen. Ze worden vaak aangezien voor vogelnesten maar het zijn woekeringen, ontstaan door een schimmel in een enkele tak, waardoor allemaal kleine zijtakjes ontstaan.

Loop via de Bloemenmeent langs het natuurgebied Gijzenveen met daarin twee grote eiken, tot daar waar het fietspad langs het Laegieskamp loopt en waar naar links het voetpad begint.

De bomen die hier voorkomen zijn hoofdzakelijk berken, elzen en wilgen.

Veel struiken waar bessen aan komen zijn speciaal geplant om vogels aan te trekken.

We zien: meidoorn, hazelaar (hazelnooten voor de eekhoorns), ribes, rode en gele kornoelje waar mooie rode bessen aankomen en in de herfst en winter herkenbaar zijn aan hun prachtige gele en rode takken (breek een blaadje door en zie dat de nerven draadjes maken), hulst herkenbaar aan zijn stekelig blad en in de herfst aan zijn rode bessen, die alleen aan de vrouwelijke struiken komen en de forsythia, die in het voorjaar prachtig geel bloeit.

Ga bij het eerste bankje bij het water even zitten en luister naar de vogelgeluiden. Af en toe hoor je het geluid dat de specht maakt door met zijn snavel tegen de schors van de boom te tikken om de insecten er uit te krijgen. In het water zie je in het vroege voorjaar de gele dotter en in de zomer de waterlelie. Langs de kant blauw glidkruid en het harig wilgenroosje.

Verder lopend zie je in het voorjaar het mooie blad van de gevlekte aronskelk die later in het seizoen een bloeikolf met helder oranje bessen geeft, meestal op een schaduwplekje verstoppt. Het blad is dan verdwenen.

Ben je hier in het voorjaar dan zijn er onderweg veel bol- en knolgewassen te zien. Sneeuw-klokjes, krokussen, anemoontjes, lenteklokje, narcissen, vogelmelk, wilde hyacinten, herfsttijloos, lelies, lelietjes van dalen en dalkruid.

Het pad blijven volgen, bij zijpaden steeds het pad langs het water nemen. Onderweg, aan de overkant van het water zie je het Laegieskamp, een natuurgebied dat grenst aan het Naardermeer, waar bijzondere planten en dieren voorkomen. In het voorjaar kleurt het gebied rood met geel door de zuring, de paardenbloemen en boterbloemen waartussen de Galloway koeien grazen.

Aan de oever lisdodden en munt (even een takje plukken, tussen de vingers wrijven en ruiken), zwanenbloem, engelwortel, kleverig kruiskruid, moerasandoorn, kattenstaart en blauw glidkruid.

Vervolgens zien we ook een aantal eiken, de kardinaalsmuts (kijk goed naar de bessen in het najaar en ontdek waarom de struik kardinaalsmuts heet), vlierbes, lijsterbes en vogelkers.

Vroeg in het voorjaar springen de karpers soms boven het water uit. (Het zijn flinke jongens die hier zwemmen).

In de winter zijn hier vaak krakeenden te zien.

Even na de bocht naar links staat een treurwilg en zijn er kleine eilandjes in het water. Aan de overkant is een struweel als eldorado voor vogels.

Een eindje verder is als uitloper van het water een kleine vijver waar vaak de blauwe reiger staat die ook op andere plekken langs de groengordel roerloos langs de kant naar voedsel staat te zoeken. Even op een bankje gaan zitten en ernaar kijken: het is een geweldig gezicht als je hem zijn prooi naar binnen ziet schrokken.

In de verte is de molen van Ankeveen te zien.

Iets verder staat de Gelderse roos, in het voorjaar met witte schermbloemen en in de herfst met glanzend helderrode bessen. Aangeplant voor de pestvogel, soms een wintergast in ons land en de moeite waard om te zien (maar dan moet je geluk hebben).

Wat verder zien we de esdoorn, eik en populier en een enkele linde. Ze komen hier voor in verschillende soorten. 's Winters is het moeilijk herkennen, dan zijn de schors van de bomen en de knoppen een aanwijzing, maar als de bloesem er in het voorjaar aankomt en daarna het blad, wordt het duidelijk welke bomen er staan.

Op één van de bankjes even zittend of al lopend kijkend naar het water, kan het zijn dat er op een warme zomerdag een ringslang langs de kant zwemt. Ook kan het voorkomen dat hij lekker in het zonnetje op het warme asfalt van het pad ligt. Hij is ongevaarlijk en zal er snel vandoor gaan als hij je ziet.

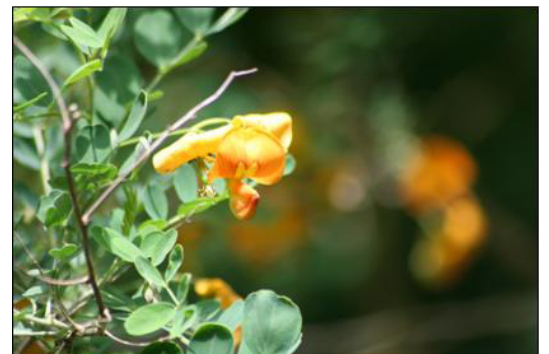
Soms is het geluid van de ijsvogel te horen, die als een blauwe schicht over het water vliegt. Doordat het water in de winters van 2008, 2009 en 2010 helemaal bevroren is geweest hebben een groot aantal ijsvogels de winter niet overleefd.

In tegenstelling tot wat je zou vermoeden: hij houdt niet van ijs. Hij dankt aan zijn naam aan het feit dat er bij wakken in het verleden vaak ijsvogels werden gezien omdat daar nog vis was te vangen. Het was puur overleven.

Onderweg zien we een bruggetje. Tegenover dat bruggetje, bij twee bankjes met een prullenbak, staat in de bocht een nog jonge zwepenboom die kleine oranje-rode tot paarse eetbare besjes draagt van ongeveer 1 cm. De vruchtjes worden graag gegeten door diverse vogelsoorten.

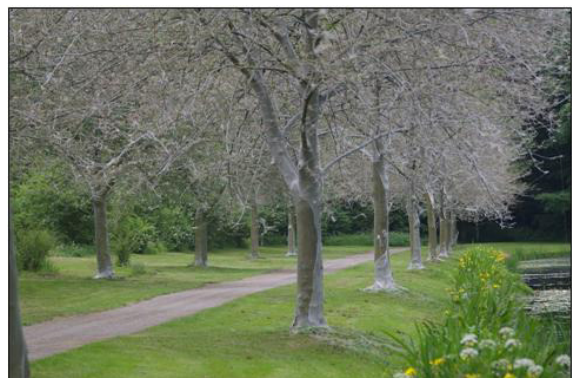
Na het bruggetje bevindt zich tussen de andere struiken een blazenstruik. Deze heeft een vlinderachtige oranje bloem en

als die is uitgebloeid, is te zien waarom hij blazenstruik heet. De struik heeft heel fijne blaadjes.

In de bocht naar links is er een moment om even naar rechts te kijken, vooral als daar de zon staat kan het verrassend mooi zijn. Parallel aan het wandelpad loopt rechts de Melkmeent.

Het pad, waar nu aan beide kanten dezelfde bomen staan n.l. de vogelkers, is soms in het voorjaar een spooklaantje. Nadat de bomen in volle bloei hebben gestaan neemt de stippelmot er met duizenden bezit van. Ze spinnen de bomen in een ragfijn web en eten de bomen helemaal kaal. Daarna verlaten ze via draden of langs de stam de boom en verdwijnen de grond in. Wonderbaarlijk herstellen de bomen zich weer, maar zo mooi als ze begonnen in het voorjaar, dat redden ze niet meer.

De gele lis neemt uit het water voedingsstoffen op en kan bijdragen aan schoon water. Als de zaaddozen rijp zijn rollen de zaden eruit en drijven weg over het water tot ze aan de oever blijven hangen en ontkiemen.

Ook hier zijn aan de rechterkant een aantal eilandjes in het water. Het is zeker de moeite waard om even aan de waterkant te kijken. De gele lis, munt, moerasandoorn, waterzuring en koningin-nekruid zijn in de zomer volop aanwezig.

's Winters is er een kans hier de grote zaagbek te zien, een eend die in Nederland als wintergast verblijft.

Merk op dat je nu meer beuken en veel populieren ziet. Dit komt door de hoogte en de grondsoort. We komen nu namelijk in een droger gebied.

Het pad langs het water blijven volgen.

Vlakbij het water staat een prachtige treurwilg en na de bocht is een grasveld aan het water met twee bankjes, waar een aantal prachtige bomen dominant aanwezig is aan weerszijden van het pad. In de verschillende seizoenen zeer de moeite waard.

De populieren, die in het voorjaar enorme hoeveelheden pluizen produceren, de Pterocaria (vleugelnoot), waarvan de vruchten in de herfst in lange trossen hangen en de esdoorn die prachtig kleurt.

Ga de twee bruggetjes over en volg het pad richting Hilversumse Meentweg. Daar even naar links en bij streepjes de weg oversteken. Aan de overkant door een klaphek het natuurgebied Cruysbergen in, linksaf langs het hek lopen.

Vanaf 2005 heeft zich hier een natuurgebied ontwikkeld met schrale blauwgraslanden. Hierdoor komen er nu planten voor die vrij zeldzaam zijn, b.v. kleine en ronde zonedauw, moeraswolfsklauw, en kleverige en stijve ogentroost. In het voorjaar zijn er de rietorchissen te bewonderen en vanaf begin augustus de blauwe gentiaan.

Bij draaihek met klaphek het terrein verlaten, vóór het fietspad langs de Meentweg weer naar rechts een zandpad op en via het klaphek, langs de Koedijk, natuurgebied Gijzenveen in.

Dit gebied is in 2014 afgegraven en is nog volop in ontwikkeling.

Hier steeds rechtdoor. Houten vlonder links oversteken, dan rechtsaf, rode paaltjes blijven volgen. Door het klaphek het natuurgebied uit, even naar links, de Meentweg oversteken bij de strepen op de weg. Aan de overkant klaphek door, rode paaltjes blijven volgen tot een klaphek dat weer naar het beginpunt leidt.

Wat is het IVN?

Het IVN Instituut voor natuureducatie en duurzaamheid is een landelijke organisatie van beroepskrachten en talrijke vrijwilligers.

Zij brengt mensen op vele manieren met de natuur en het milieu in contact. Zij wil daarbij de noodzaak van natuur- en milieubehoud onder de aandacht brengen.

Het IVN telt landelijk ongeveer 17.000 leden, over ruim 180 afdelingen verdeeld. Een van die afdelingen is de afdeling Gooi en omstreken met ongeveer 190 leden.

Wat doet het IVN?

Het IVN afdeling Gooi en omstreken

- Organiseert regelmatig wandelingen in natuurgebieden, maar ook op andere plaatsen in de regio waar natuur te vinden is.
- Maakt beschreven wandelingen om er zelf op uit te trekken.
- Geeft korte natuurcursussen.
- Leidt op verzoek groepen, schoolklassen en verenigingen rond.
- Verzorgt educatieve programma's voor scholen.
- Houdt op verzoek lezingen over natuurgebieden in de regio en over natuur- en milieuonderwerpen.

Het IVN leidt haar eigen gidsen op en organiseert bovendien diverse activiteiten voor leden en donateurs.

Meer informatie

De wandelingen worden regelmatig gecontroleerd, maar heeft u op- of aanmerkingen, dan graag contact opnemen met:

secretariaat IVN Gooi e.o.
e-mail secr.ivngooi@gmail.com

Donateur worden van het IVN?

mail [secr. ivngooi@gmail.com](mailto:secr.ivngooi@gmail.com)

september2014